

49. Бащи-тъ ви ядохъ маннѣ-тъ въ пустынь-тъ, и умрѣхъ.

50. Тойзи е хлѣбъ-тъ който слѣзува отъ небе-то, за да яде нѣкой отъ него и да не умре.

51. Азъ съмъ живый-тъ хлѣбъ, слѣзихъ-тъ отъ небе-то. Ако яде нѣкой отъ тойзи хлѣбъ, ще живѣе въ вѣки : и хлѣбъ-тъ който азъ ще дамъ, е моя-та плътъ, коѣто азъ ще дамъ за животъ-тъ на свѣта.

52. Тогава ся прѣпирахъ Иудеи-тъ помежду си, и казувахъ : Какъ може тойзи да ни даде да ядемъ плътъ-тъ му ?

53. А Исусъ имъ рече : Истинъ, истинъ ви казувамъ : Ако не ядете плътъ-тъ на Сына чловѣческаго, и не пиете кръвь-тъ му, нѣмате животъ въ себе си.

54. Който яде плътъ-тъ ми, и пие кръвь-тъ ми има животъ вѣченъ, и азъ ще го въскрѣсѣмъ въ послѣдній-тъ день.

55. Защото плътъ-та ми е истинна храна, и кръвь-та ми е истинно питіе.

56. Който яде плътъ-тъ ми, и пие кръвь-тъ ми, въ мене прѣбѣдва, и азъ въ него.

57. Както мя е проводилъ Отецъ живый, и азъ съмъ живъ чрѣзь Отца, така и който мя яде, ще бѣде живъ и той чрѣзь мене.

58. Тойзи е хлѣбъ-тъ, който слѣзе отъ небе-то ; не както ваш-тъ бащи ядохъ маннѣ-тъ, и умрѣхъ ; който яде тойзи хлѣбъ, ще бѣде живъ во вѣки.

59. Това рече той въ съборище-то като поучаваше въ Капернаумъ.

60. И тѣи мнозина отъ неговы-тъ ученицы като чухъ рекохъ : Жестока е тая дума ; кой може да ѣхъ слуша ?

61. Но Исусъ като узна въ себе си, че негодувать за това ученицы-тъ негови, рече имъ : Това ли вы соблазнява ?

62. А ако видите Сына чловѣческаго да възлѣзза дѣто е былъ отъ първо ?

63. Духъ-тъ е онова което дава животъ ; плътъ-та нищо не ползува : думы-тъ които азъ ви говорѣхъ духъ сѣ, и животъ сѣ.